

N:o 51.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 31 mars 1905.

— — — — Andra Kammaren den 31 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående revision af de för-
fattningar, som afse priskuranters och markegångstaxors
upprättande.*

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 1.)

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 4) utlåtande n:o 11.)

Till Konungen.

I särskilda inom Riksdagens kamrar väckta motioner har framhållits behovet af revision af de författningar, som afse priskuranters och markegångstaxors upprättande.

I motionerna anföres, bland annat, hurusom industri, handel och näringar betydligt förändrats sedan år 1855, då kungörelsen angående priskurantsättningarna utfärdades. De förbättrade kommunikationsförhållanden, som sedan nämnda år utvecklats sig, hade på ett verksamt sätt utjämnat varuvärdet.

Vidare syntes den apparat, som i nyssnämnda kungörelse föreskrefves, och de kostnader, som däraf förorsakades, vara alltför stora och för öfrigt numera onödiga. Det borde jämväl uppmärksammas, att då den efter 1855 genomförda reformen i beskattningsafseende medfört, att en mängd olika räntepersedlar genom förvandling öfverförts till några få hufvud-

persedlar, vore det nyttigt och nödigt, att jämväl åtskilliga i markegångstaxorna förekommande persedlar därifrån utgallrades.

En med anledning af förevarande fråga inom Riksdagen vidtagen granskning af de markegångstaxor, som upprättades af de markegångsdeputerade, hvilka sammanträdde i november månad 1904, har visat, att högst betydande skiljaktigheter förefinnas i de värden, hvilka inom olika, stundom närgränsande län åsatts vissa persedlar. Dessa säkerligen icke af ortförhållandena betingade skiljaktigheter torde till väsentlig del bero på sättet för priskuranternas och markegångstaxornas upprättande. Äro inom ett markegångsdistrikt (län eller landskap) ett flertal städer belägna, blifva merendels i ett motsvarande antal priskuranter jämförelsevis höga pris upptagna och markegångsprisen, som åsättas efter medeltalet af de i priskuranterna upptagna pris, äfvenledes tämligen höga; äro däremot städerna få till antalet, blir det slutliga priset oftast jämförelsevis lågt.

Riksdagen, som ingalunda förbiser de svårigheter, hvilka möta att bringa markegångstaxorna i full öfverensstämmelse med nutida förhållanden, och som väl inser vikten af att full trygghet vinnes för att prissättningen å markegångspersedlarna blir så riktig som möjligt, anser dock fog icke saknas för yrkandet på en revision af nu gällande bestämmelser rörande markegångssättningen. Redan för tjugufem år sedan gjorde sig inom Riksdagen den åsikt gällande, att det borde ske en undersökning och utredning, huruvida en del räntepersedlar skulle kunna ur markegångstaxorna uteslutas samt en förenklad uppställning af desamma åstadkommas. De reformer i beskattningshänseende, som sedan den tiden blifvit genomförda, samt de förändrade förhållanden, som i många andra afseenden sedan dess inträdt, göra önskvärdheten att bringa markegångstaxan i närmare öfverensstämmelse med nutida begrepp än mer framträdande, hvarvid dock utan tvifvel stor varsamhet måste iakttagas och grundlig utredning föregå, innan sådan reform utan olägenhet kan genomföras.

Riksdagen anser äfven, likasom i motionerna framhållits, att med nutidens snabba och bekväma förbindelser samt lättheten att erhålla noggranna uppgifter på gängse priser å de i markegångstaxorna upptagna viktigare varuslag något mindre omständlig föregående procedur för prisbestämnelserna än hvad nu är föreskrifvet skulle kunna vara till fyllest, utan att noggranheten äfventyras, ehuru naturligtvis äfven i detta hänseende noga bör tillses, att förfaringsättet blir fullt betryggande för

att såväl skattskyldiges som skattemottagares rätt i alla hänseenden må blifva tillgodosedd.

På grund af hvad Riksdagen nu anfört, får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, huruvida och i hvad mån en del räntepersedlar skulle kunna ur markegångstaxorna uteslutas, samt efter föranstaltad granskning af de författningar, som hafva afseende på priskurantuppgifterna och sättet för markegångstaxornas upprättande, taga i nådigt öfvervägande, huruvida en förändring i de förberedande åtgärderna för markegångstaxornas upprättande i syfte att åstadkomma en förenkling i det nu föreskrifna förfaringssättet skulle kunna vidtagas, utan att noggrannheten äfventyras, samt sedermera till Riksdagen framlägga det förslåg i ämnet, hvartill Eders Kungl. Maj:t må finna sådan utredning föranleda.

Stockholm den 31 mars 1905.

Med undersåtlig vördnad.
